

[Ole Henriksen]

Det beklager vi meget, og det er på den baggrund, vi har stillet ændringsforslag nr. 17, som går ud på, at denne lov ikke kan træde i kraft, før efterlønsordningen også træder i kraft. Det synes vi er rimeligt, bl. a. fordi ministeren har givet tilsagn om, at de skal træde i kraft samtidig. Et andet problem, der kommer ind ved et sådant tilsagn, er, at ingen ved, hvordan efterlønnen kommer til at se ud, når den er blevet forhandlet eventuelt også med de konservative i efterårets løb. Derfor er det svært at binde sig forlods på et udsagn om, at de kommer til at hænge sammen, og svært at stemme for en lovgivning som denne her uden at være sikker på, at efterlønnen kommer med samtidig. Derfor har vi stillet det ændringsforslag, og det håber jeg man vil finde meget logisk i denne sammenhæng.

Socialistisk folkeparti har stillet andre ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 4 lyder således:

»Overflytning kan ikke finde sted ved tiltrædelse af arbejde uden for vedkommende medlems fag, når arbejdet udføres med offentlige tilskud til bekæmpelse af arbejdsløsheden, herunder også genoptræning af langtidsledige«.

Dette er noget, som står i cirkulæret fra arbejdsministeren om ungdomsarbejdsløshed, og som vi gerne vil have ført ind i denne lov. Bestemmelsen skal sikre, at de arbejdsløse ikke kan flytte fra den ene a-kasse til den anden, fordi de i en periode på ni måneder måske bliver overflyttet til andet arbejdsområde.

Jeg forstår også, at dette cirkulære om ungdomsarbejdsløsheden har været inddraget i disse forligsforhandlinger, men at det vil bortfalde ved lovens vedtagelse. Det kan vi kun beklage, for vi mener, det må være rigtigt, det også kommer ind i denne lovgivning.

Intentionen med ændringsforslag nr. 13 er, at tilbuddet fortrinsvis skal gives inden for den langtidslediges normale arbejdsområde. Det har selvfølgelig relation til det andet, jeg nævnte, nemlig dette, at man ikke både kommer ud af sin egen a-kasse og dermed også ud af sin fagforening, hvor man jo ofte har en lang række sociale goder hængende, som man vil miste i det øjeblik, man skifter frem og tilbage. Det er ikke ukendt for dem herin-

de som er medlem af en fagforening, at det forholder sig sådan.

Men det er jo også et spørgsmål, om de områder, man bliver anvist arbejde til, er områder, hvor der i forvejen eksisterer en temmelig stor arbejdsløshed, og hvor der egentlig er arbejdssøgende nok, som man bare ikke tager ind i forvejen. Derfor vil vi altså gerne anbefale, at man stemmer for, at arbejdsledige fortrinsvis – og det er dog en blød formulering – får anvist arbejde inden for deres eget område.

Endelig er der ændringsforslag nr. 16, der går ud på, at et medlem, der har fået udbetalt dagpenge forud for sit ekstraordinære arbejde i en kommune eller på en arbejdsplads, hvor vedkommende ikke hører til, har sikkerhed for i tilfælde af ny arbejdsløshed at få minimum den samme dagpenge-størrelse som den, vedkommende havde forud for dette arbejde for langtidsledige. Det er jo ikke ukendt, at der inden for en lang række områder vil være store muligheder for at få anvist overenskomstsmæssig løn, som ligger betydelig lavere end den understøttelsessats, man eventuelt har haft. Arbejdsministeren ryster på hovedet, men det er dog rigtigt, at man kan risikere efter at have været ansat efter disse regler at skulle gå på understøttelse til en lavere understøttelse end den, man havde forud. Derfor mener vi, det er rimeligt med disse ændringsforslag.

Jeg skal i øvrigt til glæde for ministeren meddele, at vi vil stemme for ministerens enlige ændringsforslag.

Jørgen Jensen (DKP):

Fru Inge Fischer Møller sagde, at vi desværre ikke nåede at blive færdig med efterlønsforslaget. I den anledning må jeg spørge: hvad var det, man ikke kunne nå? Hvis der havde været vilje til at samarbejde med dem i denne sal, som havde ønske om at løse problemerne for de langtidsledige, også dem, der var nedslidte, så havde det været muligt at blive færdig også med efterlønsforslaget. Men når man vil søge samarbejde til højre side i salen og bygge på det samarbejde, med de krav der stilles derfra, er det klart, man ikke kan nå det. Derfor er der også på den måde en vis sammenhæng, når man skal tage stilling til dette lovforslag.